

D E C I Z I E

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursul declarat de către Iovdi Nicolae,
în cauza intentată la cererea lui Iovdi Nicolae cu privire la separarea bunului din
masa debitoare a Societății cu Răspundere Limitată „Tehnoin Auto”, în proces de
insolvabilitate,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, prin care a
fost respinsă cererea lui Iovdi Nicolae cu privire la separarea bunului din masa
debitoare a Societății cu Răspundere Limitată „Tehnoin Auto”, în proces de
insolvabilitate,

c o n s t a t ă:

La 18 mai 2015, SRL „Acit-Trans” a înaintat cerere introductivă în instanța de
insolvabilitate cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL
„Tehnoin Auto”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, cererea introductivă a
fost admisă spre examinare, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu
Mazur Anna.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2015, s-a dispus intentarea
procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Tehnoin Auto”, c/f
1006600054354, r-l Anenii Noi, s. Floreni, str. Chișinăului, ap. (of) 45, fiind desemnat
în funcție de administrator al insolvabilității, Mazur Anna, autorizația nr. 21 din 14
ianuarie 2015 (f. d. 23).

La 05 octombrie 2015, în cadrul derulării procesului de insolvabilitate, Iovdi
Nicolae a depus o cerere către SRL „Tehnoin Auto”, în proces de insolvabilitate cu
privire la separarea bunurilor din masa debitoare, și anume, utilaj (drobilca) pentru
prelucrarea pietrei SMD-741 (moara de fărîmițat piatra), concomitent a solicitat
ridicarea sechestrului aplicat în privința bunului mobil.

În motivarea cererii a indicat că, în toamna anului 2012, în prezența martorului
Moraru Pavel, anul nașterii 12 iulie 1972, cod personal 0951711544234, avîndut
utilajul pentru prelucrarea pietrei SMD – 741 (moară de fărîmițat piatra) a vîndut lui
Cucuruza Vladimir, la prețul de 13000 euro, dar avînd în vedere că cumpărătorul nu
avea toată suma, au convenit că lunar Cucuruza Vladimir să-i achite cîte 2200 euro,
timp de jumate de an, întocmind în acest sens o recipisă.

Susține că Cucuruza Vladimir nu și-a onorat obligațiunile de plată, astfel încât, după nenumărate încercări eșuate de a primi banii, la data de 26 octombrie 2013 a venit la locul de aflare a bunului și anume în sat. Romanești, raionul Orhei pentru a-l ridica, iar Cucuruza Vladimir nu a fost împotrivă ridicării bunului, solicitând restituirea recipisei scrise la momentul vânzării, și anume toamna anului 2012, prin care acesta s-a obligat să achite pentru moară de fărâmițat piatră suma de 13000 euro.

Invocă însă, că în momentul când a încercat să ridice bunul, executorul judecătoresc - Nicolaescu Nicolae, i-a interzis acest lucru și a întocmit proces-verbal de sechestr, fapt pentru care a obiectat, susținând că bunul îi aparține cu drept de proprietate.

Afirmă că la data de 30 ianuarie 2014, Cucuruza Vladimir, a întocmite o nouă recipisă, prin care iarăși se obligă să achite pentru utilajul pentru prelucrarea pietrei SMD – 741 (moară de fărâmițat piatra) suma de 13000 euro și deoarece nu avea toată suma s-a obligat să stingă datoria timp de jumătate de an, câte 2200 euro lunar.

Mai invocă că în recipisă s-a indicat că în cazul în care nu se vor onora obligațiunile de plată, va avea dreptul să ridice utilajul pentru prelucrarea pietrei SMD – 741 (moară de fărâmițat piatra).

Remarcă că, Cucuruza Vladimir nu a achitat pînă în prezent nici o rată din suma de 13000 euro pentru utilajul pentru prelucrarea pietrei SMD – 741 (moară de fărâmițat piatra).

Menționează că bunul nominalizat îi aparține cu drept de proprietate și reieșind din faptul că utilajul pentru prelucrarea pietrei (moară de fărâmițat piatra) nu este luată la evidență și nu figurează nici într-un registru sau declarație a agentului economic SRL „Tehnoin Auto”, în proces de insolabilitate, are dreptul să ridice acest bun de la cumpărătorul Cucuruza Vladimir, deoarece acesta nu și-a executat obligațiile sale potrivit recipisei.

Indică că bunul mobil - utilajul pentru prelucrarea pietrei (moară de fărâmițat piatra) i-a fost transmisă spre păstrarea de către executorul judecătoresc Nicolăescu Nicolae, în baza procesului-verbal de sechestr nr. 018-1189/13 din 26 octombrie 2013 și pînă în prezent este sub răspunderea lui.

Tot aici, invocă că la 14 august 2015, a expediat administratorului insolabilității Mazur Anna, o cerere prin care a solicitat separarea bunului mobil - utilaj pentru prelucrarea pietrei (moară de fărâmițat piatra) - din masa debitoare a SRL „Tehnoin Auto”, cod fiscal 1006600054354, administrator Cucuruza Vladimir.

Solicită, separarea bunului mobil din masa debitoare a SRL „Tehnoin Auto”, în proces de insolabilitate, și anume, drobilca pentru prelucrarea pietrei SMD -741 (moara de fărâmițat piatra) și ridicarea sechestrului aplicat în privința acestui bun.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Iovdi Nicolae cu privire la separarea bunului din masa debitoare a SRL „Tehnoin Auto”, în proces de insolabilitate și ridicarea sechestrului.

La 23 decembrie 2015, Iovdi Nicolae a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, iar la data de 15 februarie 2016 a depus recurs suplimentar, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărîrii contestate și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă cererea privind separarea bunului din masa debitoare și ridicarea sechestrului de pe acest bun, concomitent a solicitat suspendarea executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, pînă la emiterea unei decizii irevocabile.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărîrea recurată, considerînd-o neîntemeiată.

Susține recurentul că bunul îi aparține cu drept de proprietate, iar Cucuruza Vladimir nu a achitat pînă în prezent nici o plată din suma de 13000 euro pentru utilaj, întocmind în acest sens recipisa din 30 ianuarie 2014, scrisă și semnată personal de Cucuruza Vladimir, care atestă clar și fără echivoc că în cazul în care nu va fi achitată suma pentru utilajul (drobilca) SMD-741, are dreptul să ridice bunul și să-l vîndă cui dorește.

Insistă că utilajul pentru prelucrarea pietrei (moară de fărîmițat piatra) nu este luat la evidență și nu figurează nici într-un registru sau declarație a agentului economic SRL „Tehnoin Auto”, în proces de insolabilitate, și are dreptul să ridice acest bun de la cumpărătorul Cucuruza Vladimir, care nu și-a executat întocmai obligațiile sale.

Menționează recurentul că bunul mobil – utilajul (drobilca) pentru prelucrarea pietrei (moara de fărîmițat piatra) i-a fost transmis spre păstrare de către executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae în baza procesului-verbal de sechestru nr. 018-1189/13 din 26 octombrie 2013, și pînă în prezent este sub răspunderea lui, dar la data de 10 decembrie 2014 Cucuruza Vladimir, administratorul SRL „Tehnoin Auto” a dat în locațiune utilaj (drobilca) pentru prelucrarea pietrei SMD-741 (moara de fărîmițat piatra) agentului economic SRL „P&N Trans”, IDNO 1013600007453, administrator Moraru Pavel.

Indică că la moment utilajul se află în mun. Chișinău, str. Constructorilor 6, deoarece bunul se află sub răspunderea lui personală ca urmare a semnării procesului-verbal de sechestru din data de 26 octombrie 2013.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2016, a fost respins demersul formulat de Iovdi Nicolae privind suspendarea executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, pronunțate în cauza civilă la cererea lui Iovdi Nicolae împotriva SRL „Tehnoin Auto” privind separarea bunului din masa debitoare.

Prin referința depusă din 17 februarie 2016, administratorul procesului de insolabilitate SRL „Tehnoin Auto”, Mazur Anna a invocat că este declarativă afirmația recurentului, precum că utilaj (drobilca) pentru prelucrarea pietrei SMD-741 îi aparține cu drept de proprietate în baza recipisei din 30 ianuarie 2014, or din conținutul recipisei recurentul-vînzător a vîndut, iar Cucuruza Vladimir a cumpărat drobilca SMD -741 pentru prelucrarea pietrei la prețul de 13000 euro.

Menționează că separarea unui bun din masa debitoare se admite în baza unui drept real, or dreptul de proprietate la care pretinde recurentul s-a epuizat încă în anul 2012, cînd a fost vîndută drobilca SMD – 741 pentru prelucrarea pietrei lui Cucuruza Vladimir, fiind urmată de un contract repetat la 30 ianuarie 2014.

Susține că orice drept real poate fi probat prin anumite înscrisuri, or la cererea de separare a bunurilor din masa debitoare nu se regăsește nici un înscris care ar confirma sau infirma faptul deținerii unui drept real asupra bunului solicitat, sau dreptul de proprietate asupra utilajului (drobilca) SMD – 741 a fost transmis cumpărătorului Cucuruza Vladimir în momentul predării bunului mobil.

Consideră că recipisa în cauză confirmă careva raporturi juridice între două persoane fizice Iovdi Nicolae și Cucuruza Vladimir, la situația din ianuarie 2014, însă nicidecum nu atestă dreptul de proprietate al recurentului Iovdi Nicolae asupra bunului a cărui separare se solicită.

La fel, afirmă intimatul că la materialele pricinii se regăsește procesul-verbal de sechestru nr. 018-1189/13 din 26 octombrie 2013 întocmit de executorul judecătoresc

Nicolaescu Nicolae, unde ultimul a constatat faptul că utilajul (drobilca) este proprietatea SRL „Tehnoin Auto”, fapt care nu a fost contestat de către recurent.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 decembrie 2015 împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolabilitate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din materialele pricinii la 18 mai 2015, SRL „Acit-Trans” a înaintat cerere introductivă în instanța de insolabilitate cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Tehnoin Auto”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu Mazur Anna.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2015, s-a dispus intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului SRL „Tehnoin Auto”, c/f 1006600054354, r-l Anenii Noi, s. Floreni, str. Chișinăului, ap. (of) 45, fiind desemnat în funcție de administrator al insolabilității Mazur Anna (f. d. 23).

Tot actele cauzei denotă că la 05 octombrie 2015, în cadrul derulării procesului de insolabilitate, Iovdi Nicolae a depus o cerere către SRL „Tehnoin Auto” în proces de insolabilitate cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare, și anume, utilaj (drobilca) pentru prelucrarea pietrei SMD-741, concomitent a solicitat ridicarea sechestrului aplicat în privința bunului imobil.

Instanța de recurs constată ca întemeiată hotărârea instanței de insolabilitate, prin care a fost respinsă cererea lui Iovdi Nicolae cu privire la separarea bunului din masa debitoare a SRL „Tehnoin Auto”, în proces de insolabilitate, și anume, drobilca pentru prelucrarea pietrei SMD – 741 (moara de fărâmițat piatra), aceasta fiind adoptată cu respectarea prevederilor legale aplicabile la caz, reieșind din cumulul de probe prezentat de părți.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 48 alin. (1)-(3) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care indică că persoana care, în baza unui drept real sau personal, poate demonstra că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare nu este creditor chirografar. În acest caz, persoana înaintea administratorului insolabilității/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare sau de partajare a patrimoniului din proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.

Persoana este obligată să indice în cererea indicată la alin. (1) titlul în a cărui bază cere separarea sau partajarea masei debitoare, bunurile care urmează a fi separate

sau partajate, evaluarea lor, locul unde se află, persoana care le deține sau le administrează.

În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate, la cererea persoanei interesate, va stabili bunurile supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecăruia și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se împarte o moștenire, instanța va mai stabili datoriile transmise prin moștenire, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile moștenirii.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor legale, care reglementează modalitatea și temeiurile de separare a bunurilor din masa debitoare, instanța de recurs constată că pentru a solicita separarea unui bun din masa debitoare, solicitantul trebuie să demonstreze că deține un drept real sau personal asupra bunului în cauză, precum și să indice titlul acestui drept.

La caz, Iovdi Nicolae a invocat drept temei al pretențiilor înaintate recipisa, prin care Cucuruza Vladimir s-a obligat față de Iovdi Nicolae să achite suma de 13000 euro, câte 2200 euro în fiecare lună timp de jumătate de an pentru utilajul (drobilca) SMD -741, prin care se confirmă dreptul de proprietate asupra bunului.

Potrivit art. 320 alin. (2) Cod civil, dreptul de proprietate se poate dobîndi în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietate.

Din analiza prevederilor enunțate rezultă că în cazul în care persoana în baza unui drept real sau personal poate demonstra că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare, înaintează o cerere de separare a bunului din masa debitoare sau de partajare a patrimoniului din proprietate comună. În cazul unui bun dreptul de proprietate se dobîndește în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietate.

În speță, însă contrar art. 118 alin. (1) CPC, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, Iovdi Nicolae nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în condițiile textului citat, care ar confirma cu certitudine faptul că utilajul (drobilca) pentru prelucrarea pietrei SMD – 741 (moara de fărîmițat piatra) îi aparține cu drept de proprietate, în baza căroră ar avea dreptul de a pretinde la separarea bunului dat din masa debitoare a insolabilității SRL „Tehnoin Auto”, or, astfel cum a remarcat și prima instanță, pentru a solicita separarea unui bun din masa debitoare, solicitantul trebuie să demonstreze că deține un drept real asupra bunului în cauză și să indice titlul acestui drept.

Mai mult ca atît, instanța de recurs notează că recipisa din 30 ianuarie 2014 întocmită între Cucuruza Vladimir și Iovdi Nicolae reprezintă un raport juridic între două persoane fizice și nu atestă dreptul de proprietate asupra bunului din masa debitoare a SRL „Tehnoin Auto”, în proces de insolabilitate.

În această ordine de idei instanța de recurs reține drept justă concluzia instanței de insolabilitate cu privire la faptul că în speță nu s-a constatat dreptul de proprietate al creditorului Iovdi Nicolae în privința utilajului (drobilca) pentru prelucrarea pietrei SMD – 741 (moara de fărîmițat piatra), fapt care și a servit drept temei de respingere a cererii de separare a acestui bun din masa debitoare.

Astfel fiind, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acestora se vor aprecia ca declarative.

În consecință, instanța de recurs conchide că hotărârea primei instanțe a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Față de cele ce preced, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de către Iovdi Nicolae și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Iovdi Nicolae.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, în cauza intentată la cererea lui Iovdi Nicolae cu privire la separarea bunului din masa debitoare a Societății cu Răspundere Limitată „Tehnoin Auto” în proces de insolabilitate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva